Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0992

(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, drs. P.M. Mallekoote, leden en mr. J.M. Penders, secretaris)

Datum uitspraak	5 oktober 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Knab N.V. gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Uitleg over de registers waarin de consument is opgenomen

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) het aanvullende stuk van de bank; 5) het aanvullende stuk van de bank na de hoorzitting; en 6) de reactie daarop van de consument.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 3 juli 2026. Op de hoorzitting was de consument aanwezig samen met zijn vertegenwoordiger, de heer [naam 1]. Namens de bank waren aanwezig de heer [naam 2], medewerker veiligheidszaken en mr. M.E. de Hoogh, advocaat en kantoorhoudende te Haarlem.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies in deze zaak. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

Op de bankrekening van de consument zijn bedragen ontvangen die afkomstig waren van WhatsApp-fraude. Deze bedragen zijn direct contant opgenomen en in winkels besteed. De bank verdenkt de consument dat hij als geldezel heeft gehandeld. Daarom heeft de bank zijn persoonsgegevens opgenomen in haar interne en externe registers. De consument stelt dat hij geen bankrekening bij de bank aanhield en dus ook geen rekening heeft geopend. Volgens hem is sprake van identiteitsfraude of een persoonsverwisseling. Ook ontkent hij betrokken te zijn geweest bij fraude. De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de registers en schadevergoeding. De commissie oordeelt dat de bank voldoende heeft aangetoond dat de consument de bankrekening zelf heeft geopend. Daarnaast heeft de bank voldoende aannemelijk gemaakt dat zij een zwaardere verdenking heeft dan een redelijk vermoeden van schuld dat de consument betrokken is bij een strafbaar feit. De commissie wijst de vorderingen van de consument af.

3. De beoordeling

3.1 De bank heeft omstreeks februari 2025 de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in haar Gebeurtenissenadministratie, het Intern verwijzingsregister (IVR), het Incidentenregister en het Extern verwijzingsregister (EVR) voor de duur van acht jaar. Dit heeft zij gedaan, omdat de bankrekening van de consument is gebruikt bij WhatsApp-fraude. De bank vindt dat de consument ten minste heeft gehandeld als geldezel. Volgens de bank kan zijn handelen worden aangemerkt als een strafbaar feit, namelijk schuldwitwassen.[1]

3.2 De commissie zal beoordelen of de bank tot de interne en externe registraties mocht overgaan en of de registratieduur proportioneel is.

3.3 Zoals toegelicht in de bijlage bij deze uitspraak, kunnen de registraties in het Incidentenregister en het EVR grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft. Daarom mogen banken niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in deze registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan de reden(en). De eisen voor registratie in het Incidentenregister en het EVR zijn opgenomen in het Protocol Incidenten waarschuwings-systeem Financiële Instellingen (PIFI). In artikel 5.2.1 PIFI[2] zijn de criteria voor opname in het EVR opgenomen:
a) de gedragingen van de persoon vormen een bedreiging voor de financiële belangen van de bank of de continuïteit en/of integriteit van de financiële sector;
b) in voldoende mate staat vast dat de betreffende persoon betrokken is bij deze gedragingen; en c) het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.
Bovendien volgt uit een arrest van de Hoge Raad dat voor het registreren van strafrechtelijke persoonsgegevens vereist is dat de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[3]

De externe registraties hoeven niet te worden verwijderd

3.4 De commissie oordeelt dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het Incidenten-register en het EVR mocht registreren. Het is de commissie gebleken dat de consument betrokken was bij het openen van de bankrekening en de bank heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen.

De consument is betrokken bij het openen van de bankrekening

3.5 De bank heeft uitgelegd dat op 14 december 2024 een betaalrekening op naam van de consument is geopend.

---

[1] Artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht.
[2] Het PIFI 2021 was ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van toepassing.
[3] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te raadplegen op www.rechtspraak.nl.

Bij het openen van de bankrekening heeft de bank de identiteit van de consument gecontroleerd aan de hand van zijn originele paspoort. Door het uitlezen van een chip in het paspoort kon worden vastgesteld dat het een origineel paspoort was. Ook is een gezichtsscan (selfie) gemaakt en digitaal aan de bank verzonden. Met speciale software heeft de bank gecontroleerd of de persoon op de gezichtsscan dezelfde persoon is als op de pasfoto in het paspoort. Op 24 december 2024 is de bankrekening via een telefoon opnieuw gekoppeld aan de mobielbankierenapp. Bij die koppeling is een gezichtsscan gemaakt. De bank heeft deze scan vergeleken met de eerdere gezichtsscan en de pasfoto van de consument in zijn paspoort. Volgens de bank blijkt uit die vergelijking dat het steeds om dezelfde persoon ging, namelijk de consument. De bank heeft de foto van het paspoort en de gezichtsscans in deze procedure overgelegd. Daarnaast is er op 10 januari 2025 vanaf de bankrekening een bedrag van € 214,- overgemaakt naar een bankrekening van de consument bij een andere bank. Gezien deze omstandigheden vindt de bank het voldoende aannemelijk dat de consument betrokken was bij het openen van de rekening en dat hij toegang had tot de bankrekening.

3.6 Daarnaast heeft de bank gesteld dat de consument actief heeft meegewerkt aan de fraude. Volgens de bank heeft hij het mogelijk gemaakt dat frauduleus verkregen gelden op zijn bankrekening werden ontvangen, opgenomen en uitgegeven. De bank heeft daarbij op de volgende feiten gewezen. Op 15 januari 2025 is de betaallimiet van de bankrekening verhoogd. Op 15 januari 2025 en 24 januari 2025 heeft de consument bedragen van € 2.485,- en € 2.410,- op zijn bankrekening ontvangen. De gelden waren afkomstig van rekeninghouders uit Frankrijk die slachtoffer zijn geworden van WhatsApp-fraude. Een deel van deze bedragen is direct na ontvangst contant opgenomen. Het overige deel is onmiddellijk uitgegeven bij betaal-automaten in winkels in Den Haag. Ten minste één van de Franse rekeninghouders heeft bij de politie aangifte gedaan van WhatsApp-fraude. Daarnaast heeft een ander slachtoffer van WhatsApp-fraude op 23 januari 2025 geprobeerd om € 1.864,- naar de bankrekening van de consument over te maken. De ontvangst van deze betaling is door de bank van dit slachtoffer tegengehouden.

3.7 De consument heeft gesteld dat hij de bankrekening niet zelf heeft geopend. Volgens hem is sprake geweest van identiteitsfraude. Hij heeft hiervan op 24 februari 2026 aangifte gedaan bij de politie. De consument vermoedt dat mogelijk een naamgenoot de bankrekening heeft geopend. Zijn naam komt in Eritrea namelijk veel voor. Volgens de consument bewijst het gebruik van zijn originele paspoort niet dat hij zelf de bankrekening heeft geopend. Hij heeft erop gewezen dat criminelen regelmatig misbruik maken van paspoorten van andere personen om bankrekeningen te openen op naam van mensen die niets met fraude te maken hebben. De consument heeft verder aangevoerd dat gezichtsscans met behulp van *deepfake*-technologie kunnen worden vervalst. Volgens hem bewijzen de gezichtsscans daarom niet dat hij de bankrekening heeft geopend of gebruikt. Over de betaling naar de eigen rekening heeft de consument gesteld dat een fraudeur die toegang had tot zijn persoonsgegevens deze transactie kan hebben uitgevoerd. Volgens de consument kan dit zijn gedaan om het te laten lijken alsof hij zelf bij de bankrekening betrokken was.

De consument heeft ontkend dat hij betrokken is geweest bij de fraude. Hij heeft gesteld dat hij vanaf 12 januari 2025 negen maanden in Eritrea is verbleven. Volgens hem kan hij daarom niet degene zijn geweest die eind januari 2025 geld van de bankrekening heeft opgenomen.

3.8 De commissie onderkent dat identiteitsfraude in het maatschappelijke verkeer voorkomt en dat het theoretisch mogelijk is dat derden misbruik maken van identificatiemiddelen van anderen. De consument heeft echter geen concrete feiten of omstandigheden aangedragen die erop wijzen dat dit in zijn specifieke geval is gebeurd. De enkele verwijzing naar een mogelijke naamgenoot of de mogelijkheid van deepfake-technologie acht de commissie daarvoor onvoldoende. Daartegenover staat een succesvol doorlopen identificatieproces met een authentiek bevonden paspoort en meerdere verificatiemomenten. Daarom acht de commissie het niet aannemelijk dat de rekening buiten medeweten van de consument is geopend.

3.9 Ook de verklaring van de consument over de overboeking naar zijn eigen rekening overtuigt niet. De consument heeft deze verklaring niet met bewijs onderbouwd. Daarnaast past zijn uitleg niet bij de conclusie van de commissie dat hij betrokken was bij het openen van de bankrekening. Daarom acht de commissie het niet geloofwaardig dat een derde deze overboeking heeft gedaan om de indruk te wekken dat de consument bij de bankrekening betrokken was.

De consument is betrokken bij fraude met de bankrekening

3.10 De commissie is verder van oordeel dat voldoende is gebleken dat de consument betrokken was bij de fraude. De consument heeft niet betwist dat het ontvangen geld op zijn bankrekening afkomstig was van fraude. Ook heeft hij niet betwist dat de betaallimiet van zijn rekening kort daarvoor is verhoogd. Voorts staat vast dat het ontvangen geld vrijwel direct na ontvangst is opgenomen en/of uitgegeven met gebruikmaking van de aan de rekening gekoppelde betaal-faciliteiten. De consument heeft geen concrete en verifieerbare verklaring gegeven voor de wijze waarop derden daarover zouden hebben kunnen beschikken zonder zijn betrokkenheid bij de rekening. Dit acht de commissie een zwaarwegende aanwijzing dat de consument ten minste wetenschap had van het gebruik van de rekening, dan wel dit gebruik heeft gefaciliteerd. Deze feiten passen, in samenhang bekeken, bij het handelen van een geldezel.[4] Daarbij neemt de commissie mee dat WhatsApp-fraude alleen succesvol kan zijn als de fraudeur snel kan beschikken over de frauduleus verkregen gelden, voordat de bankrekening wordt geblokkeerd. Het ligt daarom niet voor de hand dat een fraudeur gebruikmaakt van een willekeurig gekozen betaalrekening om frauduleus verkregen gelden op te laten storten als hij niet beschikt over de mogelijkheden om de gelden op te nemen. Dit ondersteunt het standpunt van de bank dat de consument betrokken was bij de fraude.

3.11 De commissie stelt vast dat de consument documenten heeft overgelegd die steun bieden aan zijn stelling dat hij zich in januari 2025 in Eritrea bevond.

[4] GC Kifid nr. 2026-0059.

Zelfs indien wordt aangenomen dat de consument ten tijde van de fraudegerelateerde transacties niet fysiek in Nederland aanwezig was, leidt dat niet zonder meer tot de conclusie dat hij niet betrokken was bij de fraude. Voor opname in het EVR is niet vereist dat komt vast te staan dat de consument persoonlijk iedere transactie heeft verricht. Voldoende is dat in voldoende mate vaststaat dat hij betrokken is geweest bij het openen, gebruiken of beschikbaar houden van de betaalrekening waarmee de frauduleuze geldstromen zijn gefaciliteerd.

3.12 Gelet op de informatie en het bewijs dat de bank heeft overgelegd over het openen van de bankrekening en de frauduleuze transacties, is de commissie van oordeel dat de consument onvoldoende feiten heeft aangevoerd om de verdenking van betrokkenheid bij fraude weg te nemen. Immers, het staat in voldoende mate vast dat de consument betrokken is geweest bij het openen en gebruiken van de rekening en dat deze rekening vervolgens is gebruikt voor de ontvangst en snelle afroming van frauduleus verkregen gelden. De consument heeft geen plausibele alternatieve verklaring gegeven die deze samenhang van omstandigheden ontzenuwt.

3.13 Het voornoemde handelen van de consument vormt een bedreiging voor de bank en ook voor de integriteit van de financiële sector. Dit brengt mee dat aan de vereisten voor registratie in het EVR zoals genoemd in artikel 5.2.1 onder a en b PIFI is voldaan.

De bank heeft de consument gehoord

3.14 De consument heeft gesteld dat de bank hem niet heeft gehoord voordat zij zijn persoonsgegevens registreerde. Volgens de consument heeft de bank daarmee het beginsel van hoor en wederhoor geschonden. De bank heeft gesteld dat zij in januari en februari 2025 contact met de consument heeft gezocht om over deze gebeurtenissen te spreken. De consument was onbereikbaar. De consument heeft dit niet weersproken. Hij kan de bank daarom niet het verwijt maken dat hij niet is gehoord. Daarnaast heeft de consument tijdens de interne klachtenprocedure bij de bank gelegenheid gehad om zijn standpunt toe te lichten. De commissie ziet daarom geen aanleiding om de registraties om deze reden te laten verwijderen.

De registraties voldoen aan de eisen van proportionaliteit

3.15 De consument heeft betoogd dat de registraties en de registratieduur disproportioneel zijn, omdat hij vrijwel geen bankrekening bij een Nederlandse bank kan openen.

3.16 De commissie begrijpt dat de externe registraties mogelijk gevolgen kunnen hebben voor de consument. Toch vindt de commissie de registraties in dit geval passend en gerechtvaardigd. Schuldwitwassen is een ernstig vergrijp. De consument heeft door het ter beschikking stellen van zijn bankrekening mogelijk gemaakt dat Franse rekeninghouders zijn opgelicht. De commissie acht verder van belang dat de betaalrekening kort na opening is gebruikt voor de ontvangst van meerdere fraudegerelateerde betalingen en dat de consument daarvoor geen geloofwaardige alternatieve verklaring heeft gegeven.

De betrokkenheid van de consument bij fraude kan ertoe leiden dat het vertrouwen van consumenten in een veilig en betrouwbaar betalingsverkeer wordt geschaad. Met het bovenstaande is sprake van feiten en omstandigheden die een substantiële waarschuwing aan andere financiële instellingen rechtvaardigen. De financiële sector heeft er daarom een groot belang bij om te worden gewaarschuwd dat de consument in het verleden betrokken is geweest bij fraude.

3.17 De commissie vindt dat het belang van de consument om zonder beperkingen gebruik te kunnen maken van financiële diensten op dit moment minder zwaar weegt dan het belang van de bank om de externe registraties te behouden. Hij heeft alleen aangevoerd dat de registraties het voor hem moeilijk maken om een bankrekening te openen. De consument heeft aangegeven dat door het ontbreken van een reguliere bankrekening hij geen zorgverzekering kan sluiten. De consument is erop gewezen dat, indien hij niet meer beschikt over een Nederlandse bankrekening, hij een basisbetaalrekening[5] of in ieder geval een basisbankrekening op grond van het Convenant Basisbankrekening kan aanvragen. Een automatische incasso is op een dergelijke rekening mogelijk.[6] Verder heeft de consument geen concrete omstandigheden genoemd waaruit blijkt dat hij door de registraties op dit moment onevenredig zwaar wordt getroffen. De commissie is dan ook van oordeel dat de registraties proportioneel zijn. Daarmee is voldaan aan alle voorwaarden van artikel 5.2.1 van het PIFI.

De registratieduur is proportioneel

3.18 De commissie oordeelt dat de registratieduur van acht jaar in dit geval proportioneel is. Daarbij weegt de commissie mee dat het gaat om een ernstig vergrijp, dat gevolgen heeft voor andere bankklanten, de bank en de financiële sector. Verder heeft de consument steeds ontkend dat hij betrokken was bij fraude. Daardoor heeft hij geen inzicht getoond in de ernst van zijn handelen. Ook lijkt het openen van de bankrekening onder de genoemde omstandigheden een voorbereidende stap te zijn geweest voor het handelen als geldezel. De consument heeft geen omstandigheden naar voren gebracht die zijn handelen minder ernstig maken. Daarom oordeelt de commissie dat ook de registratieduur voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel.

3.19 Voor de volledigheid merkt de commissie op dat ook is voldaan aan het vereiste van subsidiariteit. Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registratie – andere banken waarschuwen voor het handelen van de consument – is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het EVR.

[5] Artikel 4:71f Wet op het financieel toezicht.
[6] Zie www.basisbankrekening.nl/wat-is-een-basisbankrekening/

3.20 Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang de registratie in het EVR voor de duur van acht jaar passend is de registratie ook in het Incidentenregister blijft staan.

De interne registraties hoeven niet te worden verwijderd

3.21 Hiervóór heeft de commissie vastgesteld dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat de consument betrokken is bij schuldwitwassen. Dat betekent dat er ook voldoende reden is om de interne registraties te laten staan.[7] De commissie oordeelt verder dat de registratieduur van acht jaar proportioneel is. De interne registraties gelden enkel binnen de organisatie van de bank. De bank heeft een zwaarwegend belang om haar eigen organisatie te waarschuwen voor de gebeurtenissen en om zo ongewenst gedrag tegen te gaan. De consument heeft niet gesteld dat en waarom zijn belang bij het verwijderen van deze interne registraties zwaarder weegt dan het belang van de bank.

De vordering tot schadevergoeding wordt ook afgewezen

3.22 De commissie wijst het verzoek om schadevergoeding af. De commissie heeft hiervoor geoordeeld dat de registraties van de persoonsgegevens gerechtvaardigd en proportioneel zijn. Daarom is geen sprake van onrechtmatig handelen door de bank. Omdat de registraties rechtmatig zijn, bestaat er geen recht op schadevergoeding.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

[7] Artikel 33 lid 2 aanhef en onder b Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Uitleg over de registers waarin de consument is opgenomen

Externe registraties

Incidentenregister

Wat staat er in het Incidentenregister?
Elke bank die bij het PIFI[8] is aangesloten, houdt een Incidentenregister bij. Wanneer zich een 'incident' voordoet, dan wordt dit incident omschreven in het incidentenregister van de betreffende bank, waarbij ook de persoonsgegevens van de betrokkene (in dit geval de consument) worden vermeld. Een 'incident' is een gebeurtenis die als gevolg heeft of die als gevolg zou kunnen hebben dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van de bank zelf of de financiële sector als geheel in het geding (kunnen) zijn.

Extern verwijzingsregister (EVR)

Wat staat er in het EVR?
Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister en bevat uitsluitend verwijzingsgegevens. Het register is een gezamenlijk waarschuwingsregister van banken in Nederland om fraude te bestrijden.

Gebruikers van het EVR kunnen alleen maar vaststellen of iemand in het EVR voorkomt ('hit/no-hit' systeem). Alle banken die bij het PIFI zijn aangesloten hebben toegang tot het EVR. Andere banken kunnen door de EVR achterhalen of er over een persoon een melding is opgenomen in het Incidentenregister van de bank. Vervolgens kunnen zij de informatie over het incident opvragen bij de afdeling veiligheidszaken van de bank.

Wat zijn de (mogelijke) gevolgen van de registratie?
Het gaat om een waarschuwingssysteem: de registratie in het EVR zorgt ervoor dat andere banken kunnen nagaan of een (potentiële) klant eerder bij een financiële instelling heeft gefraudeerd en daardoor mogelijk een dreiging voor de bank vormt. De bank kan deze omstandigheden dan meewegen in de beslissing om aan die persoon een financiële dienst, al dan niet onder voorwaarden, te verstrekken. Het gevolg van de EVR registratie kan evenwel zijn dat niet alleen de bank, maar ook andere banken hun financiële diensten aan de betrokkene zullen weigeren.

---

[8] PIFI staat voor Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen. Het PIFI 2021 is te vinden op: https://www.nvb.nl/publicaties onder het kopje protocol.

Interne registraties

Wat is de Gebeurtenissenadministratie en het Intern verwijzingsregister (IVR)?
De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd door de afdeling Veiligheidszaken van de betrokken bank. Alleen medewerkers van die afdeling kunnen de Gebeurtenissenadministratie inzien. Doet zich een 'gebeurtenis' voor die mogelijk effect heeft op de veiligheid en/of de integriteit van de financiële sector, dan omschrijft de bank deze gebeurtenis in de Gebeurtenissenadministratie. De persoonsgegevens van de consument die betrokken is bij de gebeurtenis, worden daarbij ook opgenomen. Wanneer een consument een risico vormt voor de veiligheid en/of integriteit van de bank of de groep waartoe de bank behoort, mag de bank diens persoonsgegevens opnemen in het IVR. De eigen organisatie ziet dan dat die persoon was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Het doel van een registratie in deze registers is om de veiligheid en integriteit van de eigen organisatie te waarborgen. De gevolgen van de vermelding in deze registers zijn beperkt, omdat zij uitsluitend werkt binnen de organisatie van de bank.

Wat is de juridische grondslag voor verwerking persoonsgegevens?
Het opnemen van de persoonsgegevens van de consument in deze registers is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) van toepassing is. Daarbij moet beoordeeld worden of: 1) de registratie van de persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR noodzakelijk is voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de bank (artikel 6 lid 1 onder f AVG) en; 2) of het beginsel van opslagbeperking van artikel 5 lid 1 sub e AVG in acht is genomen. Bij subsidiariteit gaat het om het uitgangspunt dat er geen lichter middel mag zijn om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registratie is de eigen organisatie erop opmerkzaam te maken dat er wat met de consument aan de hand is.

Wat is een proportionaliteitafweging?
De bank moet zowel ten aanzien van de registratie als ten aanzien van de duur van de registratie een afweging maken van de belangen. Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van (medewerkers van) de bank om opmerkzaam te worden gemaakt op het gedrag van de consument moet bij de proportionaliteitstoets voor registratie zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen bij de bank een nieuw product af te sluiten.